

Eurip. Herc. fur. 858 sq.:

ΛΥΤ. Ἥλιον μαρτυροῦμεσθα δρωῶσ' ἂ δρωῶν οὐ βούλομαι.
εἰ δὲ δὴ μὴ Ἦρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει
τάχος ἐπιρροῖβδην θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνιας,
εἰμί γ'.

Ἐπιρροῖβδην vox nihili est, at Hesychius ἐπιρροῖβδητα explicat ἐπίψογα, unde pro τάχος ἐπιρροῖβδην θ' propono τὰχ' ἐς ἐπιρροῖβθην θ'. Ad eundem Hesychium provoco in Electra vs. 191 sq.:

καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρσα δῦναι
χρῆσά τε χάρισι προθήματα ἄγλαΐας.

pro προθήματα temptans πρόσημά τ', atque ibid. 1124 sqq.:
ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων
τούτων ἔπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ,
δεκάτη σελήνη παιδὸς ὡς νομιζεται

pro inepto παιδὸς temptans τάλισ', atque in Herc. fur. 780:
ἔθραυσεν ὄλβον κελαινὸν ἄρμα,
κελαινὸν in κλειαινὸν mutans, denique in Iph. Taur. 1325 sq.:

ΘΟ. λέγ'. εὐ γὰρ εἶπας. οὐ γὰρ ἀγχίπλου πόνρον
φείγουσιν, ὥστε διαφνεῖν τὸν μόν δόρον.

πόνρον in φνεγῆν mutans, siquidem Hesychius ἀγχίπους ex hoc versu affert.

Ion. 1287 sq.:

ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.

ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.

Alter versus, initio prioris corruptus, ita erit restituendus:

ἀλλου γενόμεθα πατρὸς οὐσίαν λέγω

Nam οὐσία hic victum quotidianum significat.

Hel. 125 sq.:

ΕΛ. αἰαῦ κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις.

ΤΕΥ. ὡς κεῖνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κληῖται.

In priore versu pro οἷς scribendum est ὡς, quia Teucer modo

vs. 120 monuerat ἄλλον λόγον μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι, in altero κοινός pro κείνος, quia nil nisi publicam famam Teucer exprimit.

Iph. Taur. 34 sqq.:

ναοῦσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
 ὄθεν νόμοισι τοῖσιν ἡδεται θεά
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον.

Haec verba graviter afflicta esse sponte intelligitur, quae sic emendarim:

ὄθ' ἐν νόμῳ σὺν τοῖσιν ἡδεται θεά
 Ἄρτεμις ἑορτῆ, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον,

i. e. in templo, ubi cum hisce (barbaris v. 31) dea Diana gaudet legitimo festo, cuius solum nomen pulchrum est, cf. Pind. Ol. VII 84 ἀγῶνές τ' ἐννομοι Βοιωτοί.

In Hercule fur. Lycus duobus Herculis laboribus commemoratis vs. 155 pergit:

τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκεν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκουσιν χρεῶν;

Aperte corrupta τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; muto in τοῖσδ' ἔξ ἀποιν ἰζέσθε; ut praeter ipsum Herculem Amphitruo, Megara et tres filii numerentur quorum Megara 460—473 copiosius mentionem facit.

Ion 374 sqq.:

εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
 εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν
 φράζειν ἢ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίαις
 σφαγαῖαι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν πετροῖς.

Τοσοῦτον cum sequens εἰ non toleret, scribendum erit εἰς γὰρ τ' ἄσωτον ἀμαθίας, ad desperatam stultitiam; tum corruptum δι' in δις erit emendandum, quod et ad victimas referas. Idem δις opem feret El. 839 sqq.

τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς κασίγνητος σέθεν
 εἰς σφενδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
 ἐρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σώμ' ἄνω κάτω
 ἥσπαιρεν ἡλάλαξε δυσθνητοῦν φόνον.

Pro Nauckiano δυσθνητοῦν codex δυσθνησκον praebet, unde δις θνήσκον effingo: nimirum singulae corporis fissi partes singulatim moriuntur.

Phoen. 1310 sqq.:

οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμμαντὸν ἢ πόλιν
 στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος
 τοιοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἰέναι;

Genus dicendi ὥστε — *ιέναι* vix Graecum, Euripideum saltem non est. Coniicio:

τοιοῦθ', ὅσ' ἔστι δι' Ἀχέρωντος *ιέναι*;

i. e. eiusmodi nubes, quantas per Acherontem mittere licet. Neque Euripideum est *έντανθοῖ* Iph. Taur. 1010:

ἄξω δέ σ', ἣνπερ μὴ αὐτὸς *έντανθοῖ* πέσω,
πρὸς οἶκον, ἣ σου *κατθανῶν* μενῶ μέτα.

Hic igitur pro *έντανθοῖ* scribendum erit *έν Ταύροις*.

Suppl. 306 sq.:

ννὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει
κάμοι *παραινεῖν* οὐ φόβον φέρει, τέκνον.

Versum varie tentatum ita in integrum restituere mihi videor:

ν ὕν οὐδ' ἐ σοί τι τοῦτο τὴν τιμὴν φοβεῖ.

Tro ad. 408 sq.:

εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευον φρένας,
οὐκ ἂν ἀμισθὶ τοὺς ἔμοις στρατηλάτας
τοιαῦδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.

Turbatum iterum metrum οἶδ' pro ἂν restituet, quod idem conducet Cycl. 666 sq.: ἀλλ' οὔτι μὴ φήγητε τῆσδ' ἐξω πέτρας
χαίροντες. οἶδ' ὄντες.

si pro οὐδ' ὄντες scribatur οἶδ', *ένόντες*.

Ale. 673 sq.:

XO. *πάσασθ'*, ἄλις γὰρ ἣ παροῦσα συμφορά,
[ὦ παῖ] πατρός δὲ μὴ παροξύνης φρένας.

Illud ὦ παῖ seq. vs. initio repetitum mutandum est in *συμφορὰ σοί, παῖ*. Panacea autem vocativa etiam duos alios locos misere corrumpit, quos iam recensebo. Phoen. 301 sqq.:

IO. Φοίνισσαν βοῶν
κλέουσ', ὦ νεάνιδες, γηραιῶ
ποδὶ τρομερῶν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

Quis ultima feret? quis negabit fulcro opus esse pedi hocce:

κλέουσ', ὡς νεάνιδος γηραιῶ
ποδὶ τρομερῶν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

Conferas modo Ion. 1041 ἄγ', ὦ γεραιὲ πόες, νεανίας γενοῦ ἔργουσι. In Iphigenia Aul. 1308 sqq. tres deae in Idae pratum profectae dicuntur:

κρίσιν ἐπὶ στυγρὰν ἔριν τε
καλλονᾶς, ἐμοὶ δὲ θάνατον,
ὄνομα μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι,
προσθήματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

Nonne ultimis relativum ereptum est et sine ulla dubitatione scribendum:

ὄνομα μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν, ᾧ κόρας
προθύματ' ἔλαβεν Ἄρτεμις, πρὸς Ἴλιον.

O. GORAM.

Κριτιςϑ = Gegetisϑes.

633

καὶ ν' ἦ ἰονας Σιμόεντος
ἡμένα κτλ.,

In ultimo autem versu pro μέριμνα scribo μερίμνα, ut
coeant μελοποιὸς μερίμνα.

O. G o r a m.